

STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNIICH
w Muzeum – Kaszubskim Parku Etnograficznym
im. Teodory i Izydora Gulgowskich we Wdzydzach
(wersja skrócona)

Muzeum – Kaszubski Park Etnograficzny im. Teodory i Izydora Gulgowskich we Wdzydzach uznaje swoją istotną rolę w zapewnieniu bezpieczeństwa fizycznego i psychicznego dzieciom. Naczelną zasadą wszystkich działań podejmowanych w stosunku do dzieci przez personel muzeum jest działanie dla ich dobra i w ich najlepszym interesie. Personel muzeum traktuje dzieci z szacunkiem oraz uwzględnia ich potrzeby, w tym wynikające z sytuacji dzieci z niepełnosprawnościami oraz ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Niedopuszczalne jest stosowanie wobec dzieci przemocy w jakiegokolwiek formie. Personel muzeum, realizując cele ochrony dzieci, działa w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych muzeum oraz swoich kompetencji.

Słowniczek pojęć użytych w standardach

1. **standardy** – to Standardy ochrony małoletnich w Muzeum – Kaszubskim Parku Etnograficznym im. Teodory i Izydora Gulgowskich we Wdzydzach;
2. **muzeum** – to Muzeum – Kaszubski Park Etnograficzny im. Teodory i Izydora Gulgowskich we Wdzydzach;
3. **dyrektor** – to dyrektor Muzeum – Kaszubskiego Parku Etnograficznego im. Teodory i Izydora Gulgowskich we Wdzydzach;
4. **personel** – to:
  - 1) pracownicy – to osoby zatrudnione na podstawie umowy o pracę w muzeum,
  - 2) współpracownicy – to osoby, z którymi zawarto inną umowę niż umowa o pracę, okresowo pracujące z dziećmi w muzeum;
5. **małoletni, dziecko, młodzież** – to osoba poniżej 18 roku życia, która nie zawarła małżeństwa;
6. **opiekun** – to osoba uprawniona do reprezentacji i stanowienia o dziecku, w szczególności jego przedstawiciel ustawowy;
7. **przedstawiciel ustawowy** – to rodzic bądź opiekun posiadający pełnię władzy rodzicielskiej lub opiekun prawny (osoba reprezentująca dziecko, ustanowiona przez sąd, w sytuacji, gdy rodzicom nie przysługuje władza rodzicielska lub gdy rodzice nie żyją);
8. **zgoda opiekuna małoletniego** – to zgoda co najmniej jednego z rodziców lub zgoda przedstawiciela ustawowego dziecka;
9. **krzywdzenie małoletniego** – to popełnienie czynu zabronionego lub czynu karalnego na szkodę dziecka przez jakąkolwiek osobę lub zagrożenie dobra dziecka, w tym jego zaniedbywanie; krzywdzeniem jest:
  - 1) **przemoc fizyczna** – to celowe uszkodzenie ciała, zadawanie bólu lub groźba uszkodzenia ciała; skutkiem przemocy fizycznej mogą być m. in. złamania, siniaki, rany cięte, poparzenia, obrażenia wewnętrzne; przemoc fizyczna powoduje lub może spowodować utratę zdrowia bądź też zagrażać życiu;

- 2) **przemoc psychiczna** – to powtarzające się poniżanie, upokarzanie i ośmieszanie małoletniego, nieustanna krytyka, wciąganie małoletniego w konflikt osób dorosłych, manipulowanie nim, brak odpowiedniego wsparcia, stawianie małoletniemu wymagań i oczekiwań, którym nie jest on w stanie sprostać;
  - 3) **przemoc seksualna** – to angażowanie małoletniego w aktywność seksualną przez osobę dorosłą; wykorzystywanie seksualne odnosi się do zachowań z kontaktem fizycznym (np. dotykanie małoletniego, współżycie z małoletnim) oraz zachowań bez kontaktu fizycznego (np. pokazywanie małoletniemu materiałów pornograficznych, podglądanie, ekshibicjonizm);
  - 4) **przemoc ekonomiczna** – to niezapewnianie odpowiednich warunków do rozwoju dziecka, m.in. odpowiedniego odżywiania, ubrania, potrzeb edukacyjnych czy schronienia, w ramach środków dostępnych rodzicom lub opiekunom; jest to jedna z form zaniedbania;
  - 5) **zaniedbywanie** – to niezaspokajanie podstawowych potrzeb materialnych i emocjonalnych dziecka przez rodzica lub opiekuna prawnego, niezapewnienie mu odpowiedniego jedzenia, ubrań, schronienia, opieki medycznej, bezpieczeństwa, dozoru nad wypełnianiem obowiązku szkolnego;
10. **dane osobowe dziecka** – to wszelkie informacje umożliwiające identyfikację małoletniego.

Bezpieczne relacje: dziecko – personel

1. Wszystkie dzieci mogą liczyć na pomoc i uwagę personelu muzeum.
2. Personel niezwłocznie reaguje na przejawy krzywdzenia dzieci.
3. Gdy personel zauważy krzywdzenie dzieci, informuje opiekuna i dyrektora.
4. Personel:
  - 1) docenia i szanuje dziecko, uwzględnia jego potrzeby i działa w interesie dziecka,
  - 2) nie stosuje żadnej z form przemocy, nie faworyzuje nikogo,
  - 3) ujawnia dane wrażliwe i inne informacje dotyczące dziecka tylko osobom uprawnionym, gdy wynika to z sytuacji dziecka,
  - 4) nie nawiązuje żadnych relacji romantycznych, seksualnych ani innych o niewłaściwym charakterze (w tym uwagi, żarty, zachowania, gesty lub udostępnianie dzieciom nieodpowiednich treści, substancji psychoaktywnych),
  - 5) reaguje zgodnie z przyjętymi procedurami na niewłaściwe zachowania innych wobec dziecka.
5. Kontakt personelu z dziećmi i młodzieżą powinien mieć miejsce wyłącznie w godzinach pracy i powinien dotyczyć spraw związanych z korzystaniem z oferty muzeum:
  - 1) personel nie kontaktuje się z dziećmi i młodzieżą przez prywatne kanały komunikacji (telefon, e-mail, komunikatory),
  - 2) personel w sprawach dotyczących dzieci i młodzieży może kontaktować się wyłącznie z ich opiekunami.
6. Personel monitoruje sytuację i udziela wsparcia:
  - 1) dziecku, wobec którego zaistniało podejrzenie krzywdzenia lub skrzywdzenie,

- 2) innym dzieciom będącym świadkami krzywdzenia,
  - 3) dziecku, które jest podejrzane o krzywdzenie lub krzywdziło inne dziecko.
7. W sprawach dotyczących dzieci z niepełnosprawnościami lub ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi personel:
- 1) reaguje w sposób dostosowany do możliwości poznawczych i komunikacyjnych dziecka,
  - 2) zwraca szczególną uwagę na wszelkie sygnały oraz zmiany zachowania dziecka,
  - 3) umożliwia obecność opiekuna lub innej osoby wspierającej dziecko, jeżeli jest to uzasadnione jego potrzebami,
  - 4) nie ocenia i nie odbiera zachowań dziecka, które mogą wynikać z niepełnosprawności lub specjalnych potrzeb edukacyjnych jako przejawów niewłaściwej reakcji lub braku współpracy.

Działania w przypadku podejrzenia krzywdzenia lub posiadania informacji o krzywdzeniu dziecka

1. Na potrzeby standardów wyróżniono zasady i procedurę podejmowania interwencji w przypadku podejrzenia działania na szkodę dziecka przez:
  - 1) personel,
  - 2) opiekunów, osoby trzecie,
  - 3) inne dziecko.
2. W przypadku podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone, personel ma obowiązek przekazania informacji opiekunowi (pod którego opieką dziecko przyszło do muzeum) i dyrektorowi muzeum.
3. W przypadku podejrzenia, że życie dziecka jest zagrożone lub grozi mu ciężki uszczerbek na zdrowiu należy niezwłocznie poinformować odpowiednie służby (policja, pogotowie ratunkowe), dzwoniąc pod numer 112 lub 999 (pogotowie). Poinformowania służb dokonuje osoba z personelu, która pierwsza powzięła informację o zagrożeniu.
4. Personel muzeum i inne osoby, które w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych posiadają informacje o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, są zobowiązane do zachowania tych informacji w tajemnicy, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.

I. Krzywdzenie ze strony personelu

1. W przypadku gdy zgłoszono krzywdzenie dziecka przez osobę z personelu muzeum, osoba ta zostaje natychmiast odsunięta od wszelkich form kontaktu z dziećmi (nie tylko z dzieckiem pokrzywdzonym) do czasu wyjaśnienia sprawy.
2. Dyrektor muzeum przeprowadza rozmowy z dzieckiem, innymi osobami mającymi lub mogącymi mieć wiedzę o zdarzeniu, opiekunem/opiekunami oraz osobą z personelu podejrzaną o krzywdzenie i stara się ustalić przebieg zdarzenia.
3. W przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa, dyrektor składa zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa do policji lub prokuratury.

4. W przypadku gdy osoba z personelu dopuściła się wobec dziecka innej formy krzywdzenia niż popełnienie przestępstwa na jego szkodę, dyrektor wyciągnie konsekwencje wobec tej osoby.

II. Krzywdzenie przez opiekunów, osoby trzecie

1. W przypadku gdy zgłoszono lub dostrzeżono krzywdzenie dziecka przez osobę trzecią, w miarę możliwości dyrektor muzeum przeprowadza rozmowę z dzieckiem, innymi osobami mającymi lub mogącymi mieć wiedzę o zdarzeniu, opiekunami oraz stara się ustalić przebieg zdarzenia.
2. W przypadku gdy podejrzewa się popełnienie przestępstwa wobec dziecka, dyrektor składa zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa do policji lub prokuratury lub zawiadamia sąd opiekuńczy.
3. Dalszy tok postępowania leży w kompetencji instytucji, o których mowa powyżej.

III. Krzywdzenie rówieśnicze

1. Dzieci nie powinny się nawzajem zawstydzać, upokarzać, lekceważyć, obrażać, używać przemocy fizycznej, krzyczeć w sytuacji innej, niż wynikająca z zagrożenia bezpieczeństwa dziecka. W przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez inne dziecko:
  - 1) podczas zwiedzania muzeum – personel informuje opiekunów o zdarzeniu i konieczności podjęcia przez nich odpowiednich działań,
  - 2) podczas uczestniczenia w zajęciach edukacyjnych organizowanych przez muzeum – personel prowadzący zajęcia informuje opiekunów o zdarzeniu i konieczności podjęcia przez nich odpowiednich działań. W celu zapewnienia bezpieczeństwa dziecku krzywdzonemu może dojść do wyłączenia z zajęć dziecka krzywdzącego.
2. W razie podejrzenia, że doszło do popełnienia przestępstwa, dyrektor składa zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa do policji lub prokuratury lub zawiadamia sąd opiekuńczy.
3. Dalszy tok postępowania leży w kompetencji instytucji, o których mowa powyżej.

IV. Postępowanie wobec dzieci z niepełnosprawnościami i ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi

1. W przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka z niepełnosprawnością lub ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, personel reaguje i podejmuje działania dostosowane do możliwości i szczególnych potrzeb dziecka.
2. Personel prowadzi rozmowy z dzieckiem w tempie i w formie zapewniającej mu poczucie bezpieczeństwa.
3. W rozmowie z dzieckiem uczestniczy jego opiekun lub osoba wspierająca pod warunkiem, że jest to działanie zgodne z interesem i dobrem dziecka.

Internet i ochrona wizerunku dzieci

1. Muzeum nie umożliwia dostępu do sieci Wi-Fi zarządzanej przez muzeum.
2. Urządzenia elektroniczne udostępniane zwiedzającym nie umożliwiają dostępu do sieci Internet.
3. Muzeum uznaje prawo dzieci do prywatności i ochrony ich dóbr osobistych.
4. Personel nie może upubliczniać wizerunku dziecka w jakiegokolwiek formie (fotografia, nagranie wideo) bez pisemnej zgody rodzica lub opiekuna prawnego dziecka.
5. Pisemna zgoda rodzica lub opiekuna prawnego dziecka powinna zawierać wskazanie, gdzie będzie wykorzystywany wizerunek dziecka.
6. Jeżeli wizerunek dziecka stanowi jedynie szczegół całości, takiej jak: zgromadzenie, krajobraz, publiczna impreza, zgoda rodzica lub opiekuna prawnego na utrwalanie i upublicznienie wizerunku dziecka nie jest wymagana.

Na koniec...

1. Muzeum sprawdza i aktualizuje standardy.
2. Osobą odpowiedzialną za przygotowanie personelu muzeum do stosowania standardów jest Kierownik Działu Upowszechniania i Promocji.
3. Standardy ochrony małoletnich w MKPE we Wdzydzech obowiązują cały personel muzeum, niezależnie od obywatelstwa i szczebla zatrudnienia.
4. Standardy ochrony małoletnich w MKPE we Wdzydzech są dokumentem ogólnodostępnym publikowanym na stronie BIP muzeum <https://muzeum-wdzydze.bip.gov.pl/> oraz udostępnionym w formie pisemnej w sekretariacie i w kasie biletowej muzeum.

Pamiętaj!

Prawo zabrania stosowania przemocy i krzywdzenia. Jeżeli Ty lub ktoś z Twoich bliskich jest osobą doznającą przemocy, nie wstydź się prosić o pomoc. Wezwij Policję, dzwoniąc na **numer alarmowy 112 lub 997**. Prawo stoi po Twojej stronie.

Masz prawo do złożenia zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa z użyciem przemocy do Prokuratury lub Policji.

Możesz także zwrócić się po pomoc do podmiotów i organizacji realizujących działania na rzecz przeciwdziałania przemocy. Pomogą Ci:

1. Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Kościerzynie

- Punkt Interwencji Kryzysowej

pokój nr 13, ul. Krasickiego 4, 83-400 Kościerzyna

tel.: **58 681 53 87, 667-761-455**

e-mail: [**pik@powiatkoscierski.pl**](mailto:pik@powiatkoscierski.pl)

2. Anonimowy Przyjaciel – pomoc dla mieszkańców Gminy Kościerzyna

tel.: **725 331 220** (każda sobota od 18.00 do 20.00)

e-mail: przyjaciel@koscierzyna.pl

Możesz zadzwonić albo napisać sms z prośbą o kontakt i dogodnymi dla Ciebie godzinami rozmowy.

3. Ogólnopolskie podmioty udzielające pomocy:

- Telefon Zaufania dla dzieci i młodzieży

tel.: **116 111**

Czynny przez całą dobę, 7 dni w tygodniu.

Pod numer 116 111 mogą zadzwonić dzieci i młodzież z całej Polski. Chętnie i cierpliwie życzliwe osoby wysłuchają tego, o czym zechcesz opowiedzieć i zastanowią się, co można zrobić, aby rozwiązać Twój kłopot.

- Pomoc dla ofiar przemocy w rodzinie „Niebieska Linia”

Poradnia e-mailowa: niebieskalinia@niebieskalinia.info

tel.: **800-12-00-02**

Czynny przez całą dobę, 7 dni w tygodniu.

Dzwoniąc pod nr 800-120-002 uzyskasz wsparcie, pomoc psychologiczną, informacje o możliwościach uzyskania pomocy najbliższej miejsca zamieszkania.

- Dyżur prawny

tel.: **(22) 666 28 50** (linia płatna, czynna w poniedziałek i wtorek w godzinach 17.00–21.00),

tel.: **800 12 00 02** (linia bezpłatna, czynna w środę w godzinach 18.00–22.00).

- Ogólnokrajowa Linia Pomocy Pokrzywdzonym

tel.: **222 309 900**

Czynna przez całą dobę, 7 dni w tygodniu.

Pod tym numerem można anonimowo uzyskać informacje o możliwości uzyskania pomocy, szybką poradę psychologiczną i prawną, a także umówić się na spotkanie ze specjalistami w dowolnym miejscu na terenie Polski. Możliwe są konsultacje w językach obcych oraz w języku migowym.

- Policyjny telefon zaufania dla osób doznających przemocy domowej

tel.: **800 120 226** (linia bezpłatna przy połączeniu z telefonów stacjonarnych, czynna codziennie w godzinach od 9.30 do 15.30, od godz. 15.30 do 9.30 włączony jest automat).